

„Vyjdí za lidmi na cesty a k ohradám a přinut' je, ať přijdou, aby se můj dům naplnil.“

ÚVODNÍK - Petr Ministr

UVNITŘ TOHOTO
VYDÁNÍ

ÚVODNÍK:

PETR MINISTR

KÁZÁNÍ:

PAMATUJ NA
SVÉ VYKOUPENÍ

SVĚDECTVÍ:

STUDENTA PO
PROGRAMU

MODLITBY A
INFORMACE

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ BODY ÚVODNÍKU

- Milost Boží v našich životech
- Děti naší generace
- Výzva k modlitbám
- Události

„Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista., Rád používám tato Pavlova slova, protože si čím dál více uvědomuji, jak důležitá je Boží milost a pokoj v našich životech. Z milosti Boží jsme tím, kým jsme. Můžeme zažívat to, co zažíváme a díky Jeho pokoji můžeme stát pevně s nadějí v každé situaci, které v našich všedních dnech čelíme. Je neuvěřitelné v jak velmi složitě a proměnlivé době žijeme. Procházíme finančními krizemi, politickými změnami, ale víc než to nás zasahují výzvy, kterým čelíme v osobních životech, rodinách a v nejbližších vztazích. Lidé mění rychle své názory a mají velice odlišné hodnoty. Děti naší generace, což je naše budoucnost, žijí bez příkladu a pouštějí se do velice riskantních experimentů. Z nedávno uveřejněných statistik vyplývá, že velké procento mladých lidí skrze Chat navazuje známosti. Přitom tyto známosti jsou velice nebezpečné a riskantní. Mnoho mladých lidí takto odhaluje svou intimitu a ztrácí tak svou čistotu. Je zjevné, že tyto děti hledají vztah a jsou proto ochotné riskovat cokoli. Prosím, modleme se spolu, aby tato generace mohla navázat vztah s Bohem, který je upřímný, opravdový, živý a plný lásky. Berme to jako výzvu pro naše životy. V předešlých měsících jsme díky Boží milosti prožili mnoho skvělých věcí. V dubnu jsme byli na evropské konferenci Teen Challenge v Itálii, kde nám sloužil bratr Don Wilkerson. Konferenční se zúčastnilo asi 300 lidí z různých evropských zemí. Ve stejném měsíci jsem rovněž byl v Izraeli, kde před nedávnem vzniklo Teen Challenge. Naším úkolem zde bylo zjistit, zda tato země potřebuje službu Teen Challenge. Mohl

jsem se díky tomu setkat s drogově závislými např. v Tel Avivu, Haifě a Jeruzalémě. Musím říct, že tato země skutečně potřebuje Ježíše a Jeho milost. V městě New York jsme v měsíci červnu mohli oslavit 50té výročí od založení Teen Challenge. Zúčastnilo se mnoho národů a pro mne osobně bylo velkým povzbuzením vidět služebníky z Číny, kteří nás také požádali o pomoc. Měl jsem velkou radost, když jsem se mohl vyfotit s bratrem Izraelem, kterého jistě

Izrael dnes po 50ti letém výročí
Teen Challenge

znáte z knihy nebo filmu Dýka a kříž. Byli jsme moc rádi, že se mohl účastnit bratr David Wilkerson, Nicky Cruz a jiný úžasní bratři a sestry. Během letošního léta jsme mohli realizovat několik evangelizací a to ve spolupráci s 20ti členným týmem z Německa. Zapojili jsme se do evangelizace v Chebu, v přílehlé vesnici Zlonice a v jedné z nejhorších Pražských čtvrtí. Jsme za to Bohu vděční, protože evangelizace je jádrem naší služby. Na závěr bych ještě rád zmínil, že tento bulletin nemá dostatek místa, abychom vypsalí, co všechno se událo. Ať Pán požehná vaše životy.

V něm jsme vykoupeni jeho obětí a naše hříchy jsou nám
odpuštěny pro přebohatou milost

Efezským 1:7

Pamatuj na své vykoupení

David Wilkerson

Jak rychle zapomínáme na Boží velkolepé vysvobození v našich životech. Jak jednoduše bereme zázraky, které nám v minulosti ukázal za samozřejmost. A Bible nám znovu a znovu říká „Pamatuj na své vykoupení“.

Jsmo tak podobní učedníkům. Nerozuměli Kristovým zázrakům, když nadpřirozeně nasýtil tisíce jen s několika chleby a rybami. Ježíš udělal tento zázrak dvakrát – jednou nastil pět tisíc lidí, podruhé čtyři tisíce. A přesto o několik dní později vypustili učedníci tyto události ze své paměti. Bylo to, když je Ježíš varoval před kvasem farizeů. Učedníci si mysleli, že jim to říká kvůli tomu, že zapoměli přinést chleba na cestu. Ale Kristus jim odpověděl: „Ještě mi nerozumíte ani se nepamatujete na těch pět chlebů pro pět tisíc, a kolik košů jste sebrali? Ani těch sedm chlebů pro čtyři tisíce, a kolik košů jste sebrali?“ (Mat.16:9). Podle Marka byl Kristus přemožen tím, jak rychle učedníci zapoměli na jeho neuvěřitelné skutky. Ježíš řekl: „Proč mluvíte o tom, že nemáte chleba? Ještě nerozumíte a nechápete? Je vaše mysl zatvrzelá? Oči máte, a nevidíte, uši máte, a neslyšíte! Nepamatujete se, když jsem lámal těch pět chlebů pěti tisícům, kolik plných košů nalámaných chlebů jste sebrali?“ (Mar.8:17–19). Co nám tyto pasáže říkají? Je jasné, že žádný z učedníků se nezastavil a nezhodil, o co jde, když se dělá ta zázračná nasycení. Představte si ty muže kráčející mezi zástupy a nesoucí koše, rozdávací chleby a ryby, které byly zázračně rozmnoženy před jejich očima. Řekli bychom si, že učedníci padli na kolena a volali: „Jak je to možné? To je úžasné! Je to nad lidské chápání. Ó, Ježíši, ty jsi vpravdě Bůh!“ Já si je představuji, jak říkají lidem, kterým slouží „Zde, jezte zázračný pokrm, seslaný ze slávy. Ježíš ho dal. Hleďte, on je náš Bůh, chvalme ho!“ Učedníci viděli tyto zázračné skutky na vlastní oči. Přesto jim nějakým způsobem unikal jejich význam. A nyní, krátce poté byli naplnění pochybnostmi a otázkami že „není chléb“. Ježíš je musel upozornit „Jak rychle jste zapoměli na zázraky, které pro vás Bůh udělal. Nerozumíte svému vykoupení.“ Zajímalo by mě také, proč ty zástupy, které byly tak zázračně nakrmeny,

nepovstaly a nechválily Ježíše? Proč nechválili Boha pozvednutými hlasy a vztaženými pažemi? Očividně také nerozuměli zázrakům, které viděli. A bylo to ze stejného důvodu, kvůli kterému i ty a já tak rychle zapomínáme na Boží zázraky v našich vlastních životech. Včerejší zázraky jsou rychle zapomenuty mezi krizemi dneška.

Od Genesis ke Zjevení Na nás Boží Slovo doslova křičí: „Pamatuj si! Pamatuj si!“

Napříč Novým i Starým zákonem čteme: „Pamatuj na mocnou Pánovu paži, která pro tebe učinila zázraky. Pamatuj na všechna svá minulá vysvobození.“ Zvažte Mojžíšovo nabádání Izraele poté, co prošli Rudým mořem: „Mojžíš řekl lidu: „Pamatujte na tento den, kdy jste vyšli z Egypta, z domu otroctví. Hospodin vás odtud vyvedl pevnou rukou.... Až se tě tvůj syn v budoucnu zeptá, co to znamená, odpovíš mu: »Hospodin nás vyvedl pevnou rukou z Egypta, z domu otroctví.... To bude jako znamení na tvé ruce a jako pásek na čele mezi tvými očima. Neboť pevnou rukou nás vyvedl Hospodin z Egypta.“ (Ex. 13:3, 14, 16). Farizeové si vyložili tento poslední verš až do extrému. Vyráběli modlitební řemínky nebo úzké krabičky, které obsahovaly psaný zákon, a přivazovali si je na ruce nebo čela. To, co zde Mojžíš popisoval, byla metafora, duchovní služba. Pro každého Izraelitu to bylo příkazání – mít nesmazatelně zapsaná v mysli všechna úžasná vysvobození, která viděli. Pán jim v podstatě říkal: „Chraňte tyto vzpomínky a mějte je po ruce. Ať jsou pro vás stále čerstvé. Pokaždé, když procházíte krizí, pokaždé když čelíte obrovi, pokaždé když na vás přijde nelítostný nepřítel, měli byste pamatovat na všechny ty zázraky, které jsem pro vás udělal. Nikdy nezapomeňte na vykoupení, která jste zakusili. Udržujte si je v mysli a pamatujte na každý jejich detail. A potom o nich vyprávějte svým dětem. Mluvte o vašich zázracích z generace na generaci. Bude to budovat vaši víru a víru každé další generace.“ Nikdo neviděl větší zázraky vykoupení než Mojžíšova generace. Začalo to strašlivými deseti ranami, které dopadly na Egypt. Roje kobylek, invaze žab, řeky obrácené v krev, tma taková, že by se dala krájet – všechny tyto věci přinesli mezi Egyptany chaos a zmatek. A

Izrael zatím seděl v bezpečí ve svém táboře, ochráněný od toho všeho. Ti samí Izraelité viděli slavný oblak ve svém středu, chránící je před blížící se faraonovou armádou. Viděli noční oblohu osvětlenou ohnivým sloupem, který jim v chladných nocích v poušti dával teplo. A viděli, jak se celé moře před nimi otevřelo a voda se shromáždila po stranách. Prošli uprostřed suchou nohou. A následující den viděli faraonovu armádu nadpřirozeně zničenou, když je ta stejná voda zavalila. Jaká velká vykoupení Izrael zakusil! Přesto, žádnému z nich nerozuměli. Popravdě, velmi brzy na všechny zapoměli. Jak to víme? Je psáno: „Naši otcové v Egyptě nepochopili tvé divy, tvé hojné milosrdenství si nepřipomínali, vzepřeli se při moři, při moři Rákosovém.“ (Ž 106:7). Jak se Izrael vzepřel Bohu u Rákosového moře? Pouze tři dny po jejich zázračném vysvobození obvinili Boha, že je vyvedl na poušť, aby tam zemřeli žízni. „Zas a zase pokoušeli Boha, činili výčitky Svatému Izraele. Nepřipomínali jeho sílu, den, kdy je vykoupil z moci protivníka, když činil svá znamení v Egyptě a své zázraky na Sóanském poli. Ramena řek i bystřiny proměnil v krev, takže se nemohli napít.“ (Ž 78:41-44). „Rychle však na jeho činy zapomněli, nečekali trpělivě na jeho pokyn.... Zapomněli na Boha, svou spásu, který v Egyptě konal tak velké věci, v zemi Chámově úžasně divy, bázeň vzbuzující činy u Rákosového moře.“ (Ž 106:13, 21-22). Hlavní věc, kvůli které Mojžíš Izrael káral, se nakonec stala. Varoval je: „Jenom si dej pozor a velice se střež zapomenout na věci, které jsi viděl na vlastní oči, aby nevymizely z tvého srdce po všechny dny tvého života. Seznam s nimi své syny i vnuky. (Deu 4:9). Vidím, že se dnes to samé děje v Církvi Ježíše Krista. Boží slovo

nám přikazuje „obléct naše vykoupení“. Máme si ho obléct každé ráno, stejně jako si oblékáme naše oblečení. Máme ho mít vždy po ruce a na očích.

A tak se vás zeptám: Kolik zázračných vykoupení v minulosti máte právě „oblečených“ na sobě? Jak živé udržujete pro sebe Boží zázraky ve své mysli? Máte je tak po ruce, že byste mohli vstát právě teď a vydat svědectví o každém detailu? Když mi tuto otázku Duch svatý položil, přemohlo mě to. Byl jsem schopen si vzpomenout pouze na několik vykoupení detailně. Tolik jsem jich zapoměl. A ještě víc jsem jich bral samozřejmě. A co horšího, nepamatoval jsem na ně v těch nejdůležitějších časech: když jsem čelil krizím. Vzpomínka na má vykoupení mohla v bojích sytit moji víru. Je nám přikázáno, abychom řekli o těch velkých věcech, které pro nás Bůh učinil, svým dětem a vnoučatům. Měl jsem si je napsat - diář mých vykoupení. Proč je toto přikázání pamatovat si tak důležité?

1. Máme si pamatovat vykoupení v minulosti, aby vzrostla naše víra pro boje v přítomnosti.

Bůh nám říká, abychom pamatovali, pro naše vlastní dobro. Připomenutí si našich vykoupení v minulosti pomáhá vzrůst naší víře ve věcech, kterými procházíme právě nyní. Čelíš krizi? Máš problém – hrozivého obra – doma, v práci, v rodině? Jediný způsob, jak čelit obrovi je ten, kterým to dělal David: pamatoval na lva a medvěda. Proto mohl jít proti Goliáši beze strachu: pamatoval na Boží věrnost k němu, když měl krize. Vysvětlím to. Když se David nabídl, že bude bojovat s Goliášem, Saul mu řekl, že s ním není schopen bojovat, ale David mu odpověděl: „Tvůj služebník byl pastýřem ovcí svého otce. Když přišel lev anebo medvěd, aby odnesl ze stáda ovcí, hnal jsem se za ním a bil jsem ho a vyrval mu ji z tlamy Tvůj služebník ubil jak lva, tak medvěda. A tomu neobřezanému Pelištejci se povede jako jednomu z nich, protože potopil řady živého Boha.“ (1 Sam 17:34 -36). David Saulovi svědčil „Pamatuji si, jak veliký byl medvěd, který na mě přišel. Omotal jsem si obě ruce látkou, strčil mu je do tlamy a roztrhl čelist. Potom jsem vzal zabitého medvěda a stáhl ho z kůže. Dal jsem kabát z jeho kožešiny svému otci jako svědectví Boží moci vysvobodit.“ David znal nebezpečí toho, že se postavil Golijášovi. Nebyl nováček, chvástající se naivní dítko vyhledávající rvačky. Ne, pouze si pamatoval svá minulá vykoupení. A nyní se podíval svému nepříteli přímo do očí a prohlásil: „Hospodin, který mě vytrhl ze spárů lva a medvěda, ten mě vytrhne i ze spárů tohoto Pelištejce.“ (1.Sam

17:37). Zástupy Božího lidu dnes čelí obrům. Avšak mnozí se krčí strachem. Podobá se tento popis vám? Už jste zapoměli na čas, kdy vám bylo tak špatně, že jste si mysleli, že jste blízko smrti, ale Bůh vás pozvedl? Pamatuje se na tu finanční pohromu, kdy jste si mysleli, že jste zkončili, ale Bůh vás tím provedl a zachoval až do tohoto dne? Zvažte tyto perné příběhy lidí, kteří nám napsali:

Starší manželský pár je zarmoucen nad činy svého syna pastora. Mladý pastor opustil ženu a dvě děti a odešel ze služby, aby mohl žít homosexuální život. Jeho rodiče jsou zdevastovaní, obzvláště když přemýšlí o tom, jaký to bude mít vliv na jejich vnoučata.

Pastor se ženou truchlil po dceři, která po jejich modlitbách vstala ze smrtelné postele. Poté, co byla dívka uzdravena, začala užívat drogy a vdala se za muže, ze kterého se stal vrah. Ten šel do vězení a dívka panikařila a ztrácela kontrolu, měla myšlenky na sebevraždu. Nyní její rodiče přemýšlí nad tím, jestli by pro ni nebylo lepší, kdyby nebyla uzdravena.

Mladá matka s třemi dětmi sedí osamocená v pronajatém domě. Její manžel nedávno zemřel bez životního pojištění i jakéhokoliv zajištění. Je bez prostředků a sama.

Obchodník z Oklahomy byl zažalován svým partnerem, mužem, který se nazývá křesťanem. Partner je zaměřený ukrást mu firmu, kterou tento obchodník založil. Chtěl by se s ním dohodnout, ale on odmítá s ním mluvit. Přestože s ním obchodník vždy jednal dobře, nyní soudy naslouchají jeho partnerovi.

Padesátipětiletý muž z Pittsburgu byl vyhozený z dobře placeného zaměstnání. Nyní ho pronásleduje myšlenka, kdo zaměstná tak starého člověka? Má dluhy a také pomáhal finančně svým dětem. Nyní se k tomu přidává panika, takže každý den chodí ven, protože se stydí sedět doma a nic nedělat. Toto je pouze pár obrů, kterým křesťané čelí. Mnozí další svatí nám píšou o svých bojích a říkají: „Nerozumím tomu.“ Jsou to věrní věřící, kteří spoléhají na Boží slovo a kráčí v Jeho Duchu. Co jim mám říct jako Pánův pastýř? Pravdou je, že existuje mnoho věcí, kterým nerozumíme a neporozumíme jim, dokud nebudeme doma s Ježíšem. Ale naprosto věřím,

že Bůh může uzdravovat a že má cestu z každé situace. Otázkou pro nás je, kde nalezneme víru a odvahu povstat a získat v něm vítězství? Přichází to pouze pamatováním na lva a medvěda. Přichází to, když jsme schopni si připomínat neuvěřitelnou Boží věrnost a všechna vítězství, která nám v minulosti dal. Víte, nemůžete čelit obrovi, dokud nejste schopni v duchu vidět a porozumět Božímu majestátu a Jeho slávě ve vašem životě. Abys to byl schopen udělat, vyběžím tě, vrátit se na úplný začátek, kdy ses vydal na cestu s Pánem. Pamatuješ si, jak jsi na tom byl, když tě Ježíš spasil? Víš, jak blízko jsi byl peklu, někdo možná blízko sebevraždě, někdo blízko k posednutí démony? Připomínáš si ten zázrak, tu změnu, která se stala, vysvobození, které tě vytáhlo z jámy, ve které jsi byl? Pamatuješ, jak si byl vysvobozený ze zvyšujícího se pokušení, od pastí, které na tebe nastražil ďábel? Byl jsi blízko tomu se vzdát? Hodil jsi téměř vše stranou? Byl jsi tak zastrašený a přemožený, že jsi

myslel, že to nemá cenu jít dál s Pánem? Pamatuji: Duch Boží na tebe sestoupil. Činil jsi pokání a on tě přitáhl zpět k sobě. Pán tě vytrhl při této i mnoha dalších příležitostech z ďáblových pastí. Zamysli se, kolik tvých zoufalých modliteb Pán vyslyšel.

Dovolte mi nabídnout vám způsob jak můžete svého obra změnit na mravence.

Jestli je to možné, nasedni někdy večer do auta a jeď na nějakou polní cestu. Vystup z auta a podívej se na měsíc a milióny hvězd. Vzpomeň si na svého stvořitele Boha a jeho dílo. Jednou v naší církvi mluvil kosmonaut Charlie Duke. Mluvil o tom, jaké to bylo, být zavřený v malé kabině, 28,000 mil od Země na cestě k měsíci. Když posádka otočila plavidlo na stranu, někdo prohlásil „Podívejte se na ten neuvěřitelný

pohled!“ Byla to Země, visící zázračně v černém prostoru. Visela tam, obrovská, jasná koule, vůbec ničím nepodpíraná. Celá posádka byla pohledem přemožena. Věděli, že pouze Stvořitel Bůh ji tam mohl umístit. Stejnou věc použil Bůh, když chtěl vyvést Joba z jeho zármutku. Řekl tomu trpčícímu muži, aby obrátil své oči k základům Země a zeptal se: Jobe, k čemu je Země připevněna? Co ji drží v prostoru? A šel dál: Kdo dal moři hranice? Kdo říká oceánu, dál nechod? Co drží vlny, aby nezaplavily zemi? A kde je pramen, ze kterého vychází všechna moře? Jak je světlo odděleno od tmy? Jak se rodí déšť? Může člověk vytvořit světlo, hrom nebo mraky? Kdo myslíš, že všechny tyto síly v přírodě zformoval, Jobe? Kdo dává šelmě divokost nebo krotkost? Bůh doslova provedl Joba skrze „kurz moci“, ve kterém mu ukázal stvoření. Skrze to vše bylo Jobovi řečeno „Zapoměl jsi, kdo jsem. Obviňuješ mě ze zanedbávání. Pochybuješ o mém zájmu o tebe a mé moci tě zachránit. Přesto jsem ti ukázal, jak se starám o celé mé nesmírné stvoření.“(Job 38-40). Pán pokračoval, dokud Job nebyl nakonec přemožen. Potom se Job podíval na své problémy a řekl: „Nerozuměl jsem tomu. Díval jsem se špatně, díval jsem se na svou bolest místo na tebe. Ó Pane, zapoměl jsem všechny ty věci o tobě. Víím, že ty můžeš udělat cokoliv. A víím, že pro tebe nic není neproveditelné.“ (Job 42:2-3).

2. Máme si pamatovat naše minulé vysvobození jako zbraň proti každému strachu.

Strach nemůže uštedřit smrtící stisk srdci toho, jehož oči vidí Boží velikost a majestát. Nehemjáš tomuto principu velmi dobře rozuměl. Pochodoval tam a zpět po zdech Jeruzaléma, zatímco unavený, slabý zbytek pod ním se pokoušel znovu vystavět město. Izraelité byli obklopeni hrozivými protivníky, koalici tří národů vedenou Sanbalatem a proradným Tobijášem. Nyní se začal vkrádat strach. Městské hradby nebyly dokončeny a všude byly hromady nepořádku. Vyčerpaní pracovníci byli nuceni pracovat v jedné ruce s kladivem a v druhé mít meč. Co bylo odpovědí na jejich strachy? Jak mohli pokračovat a nezhroutit se? Nehemjáš jim připomněl, jak veliký a úžasný je jejich Bůh. „Řekl jsem šlechticům, představenstvu a ostatnímu lidu: "Dílo je veliké a rozsáhlé a my jsme rozděleni po hradbách daleko od sebe. Uslyšíte-li z některého místa zvuk polnice, shromážděte se tam k nám.

Náš Bůh bude bojovat za nás.“ (Neh 4:13-14). Drahý svatý, máš strach ze své situace? Dostal se ti problém na tělo a oťrásá tvou jistotou v Pánu? Jestli ano, vzpomeň si, jak veliký a hrozný je tvůj Bůh. Přesně takhle Mojžíš jednal se strachem ve svém společenství. Řekl Izraeli: “ Snad si v srdci řekneš: "Tyto pronárody jsou početnější než já. Jak bych si je mohl podrobit?" Neboj se jich! Jen si vzpomeň, jak naložil Hospodin, tvůj Bůh, s faraó-nem a s celým Egyptem Nesmíš mít před nimi strach, neboť Hospodin, tvůj Bůh, Bůh veliký a vzbuzující bázeň, je uprostřed tebe” (Deu 7:17 -18, 21). Mojžíš říkal: „Budete čelit mnoha velikým nepřátelům, kteří budou mocnější než vy. Budete přemýšlet, jak byste mohli vůbec vyhrát nad takovou převahou. Ale vše, co si potřebujete pamatovat je, jak veliký a mocný je váš Bůh. Vzpoměňte si, jak naložil s vašimi nepřáteli v minulosti a jak věrný byl k vám a vysvobodil vás.“

Musíme si připomínat, jak veliký Bůh je – co v minulosti udělal, aby vysvobodil ty, kteří mu důvěřovali – a přivlastnit si tuto úžasnou moc pro naše současné boje.

Mojžíš naléhal na Izrael: „ On je tvá chvála. On je tvůj Bůh, který s tebou učinil tyto veliké a hrozné věci, které jsi viděl na vlastní oči.“ (Deu 10:21). David se ptal: „Kdo je jako tvůj lid, jako Izrael, jediný pronárod na zemi, jež si Bůh přišel vykoupit jako svůj lid, a tak si učinil jméno! Vykonal jsi pro něj veliké a hrozné věci, pro svou zemi, před svým lidem, který sis vykoupil z Egypta, z pronárodů, z jeho bohů.“ (2 Sam. 7:23). Bůh prohlašuje: „Já Hospodin jsem se nezměnil, ani vy jste nepřesta-

li být syny Jákobovými.“ (Mal 3:6). A i dnes stále hledá, jak by ukázal svou velikost těm, kteří věří a přivlastňují si jeho moc. „Neboť oči Hospodinovy obzírají celou zemi, takže se mohou vzchopit ti, jejichž srdce je cele při něm.“ (2.Par 16:9). Poslední Mojžíšova slova před smrtí byla: „Budte rozhodní a udatní, nebojte se a nemějte z nich strach, neboť sám Hospodin, tvůj Bůh, jde s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě.“ (Deu 31:6). A nakonec připomenu apoštola Pavla. Modlil se, aby se otevřely oči všech svatých, aby viděli velikost Boží moci k nám: „Prosím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali a osvětleným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme a **jak nesmírně veliká je jeho moc k nám – jeho svěřencům, kteří věří, tak jak v nás působí jeho mocná síla.**“ (Ef 1:17-19). Ze všech důležitých věcí k připomínání, které znám, je nejdůležitější památka Večeře Páně, kterou si v církvi pravidelně připomínáme. Připomínáme si Pánovu smrt, ten neúžasnější zážitek ze všech. Náš Pán Ježíš Kristus přemohl smrt a dnes vítězně povstává v každém zápase, kterému čelíš. Ba co více, je v tom zápase s tebou. Naléhám na tebe: pozvedni oči od své bolesti a vzpomeň si na jeho úžasně skutky, které pro tebe vykonal. Potom budeš mít zjevení majestátu a slávy Boha, který je tvým vykoupením.

„On nás vysvobodil ze samého náručí smrti, a ještě vysvobodí; v něho jsme složili svou naději, že nás vždy znovu vysvobodí, když i vy nám budete nápomocni svými modlitbami. A tak, když nám mnozí vyprosili milost, budou za nás mnozí také děkovat.,,

2 Korintským 1:10

Jmenuji se Blanka a je mi 31 let. Narodila jsem se na Jižní Moravě. Dětství jsem prožila ve vesničce u Mikulova. Mám dvě sestry a rodiče se rozvedli, když mi byli čtyři roky. Otec byl alkoholik a celá naše rodina jeho způsobem života trpěla. Jako dítě jsem prožila hodně domácího násilí. Viděla jsem ho na svoji mamince, starší sestře a zažívám ho i na sobě. Otec nebyl schopen se ovládat ve stavech svojí opilosti. Byl často hrubý a vulgární. I když jsem byla v té době ještě malá, jsou tohle věci, které si dobře pamatuji. Moje maminka se mě a mojí sestře snažila dát co nejvíce mohla. Přesto všechno jsem vnímala, že jsem rozvodem svých rodičů poznamenána, vždycky jsem věděla, že mi můj otec chyběl. Věděla jsem, že vedle sebe potřebuji výchovnou ruku. Moje maminka se nějaký čas po rozvodu znovu vdala. Z tohoto vztahu se narodila moje mladší sestra. Ani tohle manželství neskončilo dobře. Znovu jsem zažívala hádky a následný rozvod. Když mi bylo jedenáct let byla jsem sexuálně zneužitá. Postupně následkem těchto událostí jsem zanevřela i ve vztahu ke svoji mamince a žila v nenávisti k ní. Ve čtrnácti jsem nastoupila na SOU v Břeclavi. Snažila jsem se být co nejméně doma a internát mi v tom vyhovoval. Měla jsem volnost a čas izolovat se od rodiny a začala jsem se seznamovat s alkoholem. Ve stejnou dobu jsem se setkala s křesťany a začínala poznávat jaký je Bůh. Viděla jsem to na lidech, na jejich chování a přístupu ke mně. Ukazovali mi, že můj život má význam, i když v sobě nic takového necítím. Oba rozvody, sexuální zneužití a moje nenávisť, mi vzali chuť do života. Neznala jsem důvod proč žiji. V patnácti jsme se přestěhovali do Bruntálu, brzy jsem si zvykla. Vystudovala jsem střední školu s maturitou, ale na mých vnitřních pocitech to vůbec nic nezměnilo. Jakoby mojí první nadějí na změnu, byl první vztah. Kvůli tomu co se mi přihodilo jsem se rozhodla prožít život v blízkosti ženy. Doufala jsem, že to bude na celý život. Nehledě na vztah, ve kterém jsem žila, jsem navštěvovala shromáždění a pomáhala pořádat různé

akce pro děti. Byla jsem přesvědčená, že můj vztah je před lidmi i Bohem v pořádku. Po čase jsem mohla vidět pravý opak. Život, který žiji a vztah který v něm mám, není Boží vůlí. Bůh mi jasně ukázal, že homosexualita je hřích, kvůli kterému Ježíš visel na kříži. S vědomím toho všeho jsem dál žila po svém, „VYSNĚNÉM ZPŮSOBU“, „Snažila jsem se své chování nějak omluvit. Přesvědčovala jsem sebe, že tohle jsou vztahy založené na opravdové lásce. Takových vztahů pak bylo několik. Dělal jsem špatná rozhodnutí, které mě od Boha odvedli. Vztahy byli přednější než Bůh. Byla jsem zoufalá a začala se často opíjet, protože přicházel jeden rozchod za druhým. Bývala jsem opilá každý den a věděla jsem, že můj život je v troskách. Ztratila jsem práci. Žila jsem daleko od rodiny, která byla rozbitá. Přišla jsem o poslední vztah a měla pár kamarádů, kteří mi nemohli pomoci, byli na tom stejně jako já. Selhalo to, na co jsem spoléhala. Věděla jsem, že potřebuji změnu. Začala jsem k Bohu znovu volat. Dlouhé měsíce se nic nedělo. Rozhodla jsem se, že znovu navštívím křesťany. Byla jsem překvapená jejich přijetím. Později jsem zjistila, že se za mě modlili. Jednou při nedělním shromáždění přišel pastor a řekl mi o programu Teen Challenge. Dal mi nabídku, že mě do programu odveze, pokud o to budu stát. On sám si se mnou nevěděl rady. Snažil se mi pomoci, ale můj život to neměnilo. Na jeho nabídku jsem odpověděla, že chci a do programu pojedu. Bylo mi jedno na jak dlouho a kam. 20.4.2007 jsem přijela do střediska pro ženy. Během 16ti měsíců, jsem byla vyučována tomu kdo jsem, jaká je moje hodnota, jaký má můj život smysl. Více jsem poznala Boha a Jeho lásku. Vysvobodil mě z alkoholu. Vzal z mého srdce nenávisť, pomáhá mi obnovovat vztahy s rodinou. Program pro mě nebyl jednoduchý, ale jedno vím jistě. Bohu se podařilo mi dát naději, směr a význam. Ježíš Kristus obnovuje a dává padlému člověku nový život. Potřebovala jsem všechno ztratit, abych pochopila, že On o mě stojí. Toužím po tom, abych nesla tuto radostnou zprávu lidem, kteří hledají tak jako jsem hledala já. Kéž nám Bůh všem plně požehná v poznání Jeho lásky.

Vaše podpora pomůže ke změně lidských životů skrze Kristovu lásku a odpuštění.

Prosím, jestli můžeš, vyplň informace na zadní straně, odstříhni a zašli ho zpět.

Zaškrtněte, prosím, odpovídající možnost:

- Chci zdarma (hromadně) odebírat bulletin na adresu svého sboru (napište plnou adresu sboru)
- Přispěji 100,- Kč na poštovné a získám tím zasílání bulletinu do vlastní schránky
- Chci měsíčně přispívat na projekty Teen Challenge částkou
- Zavazuji se, že budu jeden rok posílat měsíčně 200,- Kč
- Přispěji jednorázově na projekty Teen Challenge částkou

Odesílatel:

Teen Challenge

Na Bendovce 103/24

181 00 Praha 8

P. P.

O. P.

981206-0317/2007

18100 Praha 8

M
o
d
l
i
t
b
y

a

i
n
f
o
r
m
a
c
e**Prosím, modlete se s námi:**

- * aby Česká televize přijala naši nabídku a odvysílala v České republice film Dýka a kříž
- * za službu v Teplicích, za nové dobrovolníky z řad místních církví, kteří by se mohli na službě ve svém městě podílet
- * za oblast podnikání, abychom získali dostatek prostředků pro zajištění chodu středisek
- * za růst, odhodlanost a vytrvalost pro studenty v programu. Za Boží milost a požehnání pro každého z nich
- * za dostatek materiálu a financí pro rekonstrukce středisek
- * za lektora pro prevenční přednášky na školách

Střecha

Po 2,5

měsících usilovné práce se nám podařilo dokončit opravu střechy ve středisku v Poštovicích. Práce na střeše šla rychle kupředu. Navzdory nedostatku pracovníků a týmů jsme museli pokračovat a dokončit ji než přijde zima. Děkujeme Pánu, že nám při opravě dopomohl a chránil každého z nás.

Zkrášlující projekt: Nový park

Na

jedné z částí pozemku střediska v Poštovicích jsme začali tvořit nový park. Zasadili jsme trávu, stromky a teď už nám zbývá jen čekat, co udělá příroda. Doufáme, že to bude krásné místo, které budeme moci mnohostranně využít. Modlete se, ať nám Bůh požehná dokončením projektů jako je tento.

„ Kéz je tvé ucho ochotné slyšet a oči tvé ochotné vidět, abys vyslyšel modlitbu svého služebníka, kterou se před tebou modlím“ Neh. 1,6a

Dokončení programu

Dovolte nám podělit se s vámi o radostnou událost. V měsíci srpnu jsme společně oslavovali ukončení programu hned třech studentů najednou. Program ukončil Lukáš F. z mužského střediska v Poštovicích, Blanka T. - jejíž svědectví najdete v tomto čísle bulletinu a Cvetka .Z, která se po ukončení vrátila zpět do Slovinska, odkud k nám také přišla. Touto cestou vás prosíme o modlitby za ně, aby jim Pán žehnal na jejich cestě. Modleme se společně za Lukáše, Blanku i Cvetku.

Během předešlých měsíců:

- * Jsme se rozloučili s Emmou a Aneli, které nám pomáhali ve středisku v Poštovicích. Jejich 3měsíční stáž jim byla zakončena certifikátem.
- * Proběhl vzdělávací seminář na téma poradenství. Vyučoval nás bratr Gianfranco Giuni z TC v Itálii.
- * Při rekonstrukci nám pomohl stavební tým z Pensacoly.
- * Proběhlo setkání dobrovolných spolupracovníků z církví v České republice a seminář Bodu Obratu v Karlových Varech.

VAŠE PODPORA POMŮŽE KE ZMĚNĚ LIDSKÝCH ŽIVOTŮ SKRZE KRISTOVU LÁSKU A ODPUŠTĚNÍ

JMÉNO A ADRESA: _____

PŠČ _____ TELEFON _____

EMAIL _____

DATUM _____ PODPIS _____

TEEN CHALLENGE

NÁRODNÍ KANCELÁŘ

NA BENDOVCE 103/24

181 00, PRAHA 8

TEL.: 233 541 627

tcczech@gmail.com

Bankovní spojení:

Č.úctu: Raiffeisenbank a.s.

104 110 73 27 / 5500

Název účtu: Teen Challenge

IČO: 68402686

www.teenchallenge.cz